

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
முன்றுறையரையனார்
இயற்றிய
பழமொழி நானூறு

1.கல்வி

1. ஆற்றும் இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்
போற்றும் எனவும் புணருமோ - ஆற்றச்
சுரம்போக்கி உல்குகொண்டார் இல்லையே இல்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண்டார்.

(சொ-ள்.) ஆற்றச் சுரம் போக்கி - மிகவும் வழியைக் கடக்கவிட்டு, உல்குகொண்டார் இல்லை - தீர்வைப் பொருள் அடைபவர்கள் இல்லை, மரம்போக்கிக் கூலிகொண்டார் இல்லை - ஓடத்தைச் செலுத்தி நிறுத்தியபின் கூலியைப் பெறுபவர்கள் இல்லை. (அவைபோல), ஆற்றும் இளமைக்கண் - கல்வியைக் கற்றற்குரிய இளமையில், கற்கலான் - கல்லாதவன், மூப்பின்கண் போற்றும் - முதுமையின்கண் கற்று வல்லவனாவான், எனவும் புணருமோ என்று சொல்லுதலும் கூடுமோ?இல்லை.

(க-து.) கற்றற்குரிய இளமைப் பருவங் கழிவதற்கு முன்னேகல்வி கற்கவேண்டும்.

(வி-ம்.) மரம், தன்னாற் சமைந்த ஓடத்தின்மேல் நின்றலால் ஆகுபெயர். ஆற்றுதல் - செய்தல். கற்றலும் ஒரு செயலாதலால் 'ஆற்றும்' எனவும், அதற்குரிய காலம் இளமையே என 'ஆற்றும் இளமைக்கண்' எனவும் கூறப்பட்டது. கற்கலான் :எதிர்மறை வினைப்பெயர்.

(1) 'சுரம்போக்கி உல்குகொண்டார் இல்லை.' (2) 'மரம் போக்கிக் கூலிகொண்டார் இல்லை' - இவை இப் பாட்டில் வந்த பழமொழிகள். 'தும்பைவிட்டு வாலைப் பிடியாதே' என்பது இவற்றையொத்த பழமொழியாய் இக்காலத்து வழங்கி வருகின்றது.

**2. சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால் சோர்வின்றிக்
கற்றொறும் கல்லாதேன் என்று வழியிரங்கி
உற்றொன்று சிந்தித்து உழன்றுஒன்று அறியுமேல்
கற்றொறுந்தான் கல்லாத வாறு.**

(சொ-ள்.) சொல்தொறும் சோர்வுபடுதலால் - (கற்றார் முன்பு) ஒன்றைச் சொல்லுந்தொறும் குற்றம் உண்டாதலால்,

சோர்வின்றி - மனத்தளர்வின்றி, கல்தொறும் கல்லாதேன் என்று - கற்குந்தொறும் நான் கல்லாதவன் என்று கருதி, வழியிரங்கி - கல்லா தொழிந்த நாட்களுக்கு வருந்தி, உற்று ஒன்று சிந்தித்து - மனம் பொருந்தி ஒருமைப்பட மீண்டும் மீண்டும் நினைத்து; உழன்று ஒன்று அறியுமேல் - வருந்தி அறிந்திராத ஒரு பொருளை அறிவானாயின், கல்தொறும் - பின்னும் நூல்களைக் கற்குந்தொறும், தான் கல்லாதவாறு - தான்கல்லாதவனாகவே நினைத்துக் கற்கக் கடவன்.

(க-து.) படிக்குந்தொறும் அறியாதவனாகநினைத்து ஒவ்வொருவனும் படிக்கவேண்டும்.

(வி-ம்.) வழியிரங்குதல் - ஓர் இன்பத்தை அடையும் பொழுது அங்ஙனம் அடையாது நின்ற நாளுக்கு வருந்துதல், சோம்பலின்றி அறியாதவனாக மதித்து ஆராயவே இந்த அறிவு தோன்றும். அது தோன்றுமாதலால் மேலும் மேலும் கற்றலான ஊக்கம் பிறக்கும். அதனான் மிகுந்த இன்பம் பெறலாம். சிறந்த பொருள்களை அறியும் அருமை நோக்கியே ஆசிரியர் 'உற்று ஒன்று சிந்தித்து உழன்று ஒன்று அறியுமேல்' என அறியும் அருமைப்பாடு விளக்கினார்.

3. விளக்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கம்இன்று) என்றனைத்தும் தூக்கி விளக்கு
மருள்படுவ தாயின் மலைநாட என்னை
பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளார் இருள்.

(சொ-ள்.) மலைநாட - மலைநாட்டையுடையவனே, விளக்கு - விளக்கிற்கு வேண்டிய நெய் முதலியவற்றை, விலைகொடுத்துக் கோடல் - விலைப்பணம் கொடுத்துக் கொள்வது, விளக்கு துளக்கம் இன்று என்று அனைத்தும் தூக்கி - விளக்கினால் பொருள் வேறுபாடு இல்லை என்று விளக்கின் தன்மை முழுமையும் ஆராய்ந்தேயாகும், விளக்கு மருள்படுவதாயின் - விளக்கு தெளிவாகக் காட்டாது தானே மழுங்குதலைச் செய்யின், என்னை - பொருள்கொடுத்துப் பெற்ற அதனால் அவர்க்கு வரும் பயன் யாது? (ஆதலால்), பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளார் இருள் - பொருளைக்கொடுத்து இருளைக் கொள்ளார்.

(க-து.) ஞான நூல்களைக் கற்றல் வேண்டும்.

(வி-ம்.) விளக்கு - உண்மை நிலையை விளக்கிக் காட்டுதலின் இப்பெயர் பெற்றது. துளக்கம் - அசைவு; அஃதாவது பொருள் நிலை வேறுபாடு.

'உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே'

என்ற புறநானூற்றடிகளும் 'ஆசிரியனை வழிபட்டுப் பொருள் கொடுத்துக் கற்றல் நன்று' என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. குறித்தபொருள் மறைந்து நிற்க வேறுபொருள் கூறப்பட்டமையின் இச் செய்யுள் ஒட்டு அணியைச் சேர்ந்ததாகும். விளக்கு என்றமையால் பிறப்பின் தன்மையை விளக்கக் கூடிய ஞான நூல் குறித்த பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டது. 'பொருளைக் கொடுத்து இருளைக் கொள்ளார்' என்பது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**4. ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை - அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயாம் ஆயினால்
ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்.**

(சொ-ள்.) ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் - மிகுதியும் கற்கவேண்டிய நூல்களை அறிந்தவர்களே அறிவுடையார் எனப்படுவார். அஃதுடையார் நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை - அவ்வறிவு படைத்தவர்களது (புகழ்) நான்கு திசையின் கண்ணும் பரவாத நாடுகளில்லை, அந்நாடு வேற்று நாடாகா - அந்த நாடுகள் அயல் நாடுகளாகா, தமவேயாம் - அவ்வறிவுடையோர் நாடுகளேயாம், ஆயினால் - அங்ஙனமானால், ஆற்று உணா வேண்டுவது இல் - வழியில் உண்பதற்கு உணவு (கட்டமுது) கொண்டுசெல்ல வேண்டியதில்லை.

(க-து.) கற்றாருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம்சிறப்பு.

(வி-ம்.) 'அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்' ஆதலான் செல்லுகின்ற இடந்தோறும் ஆண்டுள்ளோர்களால் வரவேற்கப்பட்டு வேண்டிய நலனை வேண்டியாங்கு எய்துவாராதலின், வழியிடையமுது வேண்டுவதில்லை யென்றார். கற்கலான நூல்களை மிகுதியாகக் கற்றவர்களையே அறிவுடையா ரென்றார்.

**5. உணற்(கு)இனிய இன்னீர் பிறி(து)உழிஇல் என்னும்
கிணற்(று) அகத்துத் தேரைபோல் ஆகார் - கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா(து) இனிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.**

சொ-ள்.) உணற்கு இனிய இன்னீர் - குடித்தற்கு இனிய உவர்ப்பில்லாத நன்னீர், பிறிது உழி இல் என்னும் - வேறு இடங்களில் இல்லையென்று நினைக்கும், கிணற்று அகத்துத் தேரை போல் - கிணற்றினுள்ளே வாழும் தவளையைப்போல், ஆகார் - தாமுங் கருதாமல், கணக்கினை - நூல்களை, முற்றப் பகலும் முனியாது இனிது ஓதிக் கற்றலின் - நாள் முழுமையும் வெறுப்பின்றி இனிதாகப் படித்து அறிதலைக் காட்டினும், கேட்டலே நன்று - (அறிஞர்களிடம்) விரும்பிக் கேட்டலே நன்று. (கற்றலிற் கேட்டலே இனிது.)

(வி-ம்.) தேரைபோ லாதலாவது தாம் விரும்பிச் செய்யும் கற்றதனாலன்றிக் கேட்டறிதலினாற் பயனில்லை என்று கருதுதல். தாம் பல நாளங் கற்றறிந்ததில் தளர்வு வந்துழி, அறிஞர்வாய்க்கேட்ட கேள்வி ஊன்றுகோல் போல உதவுமாதலின், கேட்டலே நன்று என்றார். வருந்திக் கற்றலினும் கேட்டல் மிக இனிது என்பார், 'முற்றப் பகலும் முனியாது இனிதோதிக் கற்றலின்' என்று கற்றலின் அருமையை விளக்கினார். கணக்கு - வரையறை. மக்கள் நடத்தவேண்டிய வாழ்க்கையை வரையறை செய்தலின் நூல்கள் கணக்கு என்ற பெயரைப் பெற்றன. கணக்கினை அறிந்தோர் கணக்காயர் எனப்படுவார்.

**6. உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் என்ற
நரைமுது மக்கள் உவப்ப - நரைமுடித்துச்
சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமல் பாகம் படும்.**

(சொ-ள்.) உரைமுடிவு காணான் - வழக்கினது முடிவான உண்மையை ஆராயும் அறிவு நிரம்பப் பெறாதவன், இளமையோன் - சிறுவயதினன், என்ற - என்றிகழ்ந்த, நரை முதுமக்கள் உவப்ப - நரைமயிருள்ள முதியோர் இருவரும் மகிழும்படி, நரை முடித்து - நரைமயிரை முடியின்கண் முடித்து வந்து, சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் - (அவர்கள் கூறிய) சொற்களைக் கொண்டே நீதி கூறினான் கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் சோழன், குலவிச்சை கல்லாமல் பாகம் படும் - தத்தம் குலத்திற்குரிய அறிவு அந்நூல்களைக் கல்லாமலே இனிது அமையும்.

(க-து.) குலவித்தை கல்லாமலே அமையும்.

(வி-ம்.) உரை - சொல். இருதிறத்தாரும் உரைத்தலின் உரை, வழக்கு எனப்பட்டது. குற்றமுடையாராய்த் தண்டிக்கப்பட்டோரும், அரசன் வழக்கினை ஆராய்ந்து நீதி கூறி அறிவு

கொளுத்தும் முறையைக் கண்டு, மனச் செம்மை யுடையராய் மகிழ்வெய்துவார்கள் என்பார், 'நரைமுதுமக்கள் (இருவரும்) உவப்ப முறைசெய்தான்' என்றார். சாட்சிகள் முதலிய பிற காரணங்கள் கொண்டு ஒரு வழக்கினை முடிவு செய்தலினும் வழக்குடையோர் சொற்களைக் கொண்டே தீர்ப்புக் கூறுதல் மிகவும் நுண்ணுணர்விற்கு. முறைசெய்தல் - ஒருபாற் கோடாது கோல் ஓச்சுதல். (1) உரைமுடிவுகாணான், (2) இளமையோன் என்ற இரண்டு குறைகளையும், (1) சொல்லாலும், (2) நரை முடித்தலாலும் நிறைவு செய்தான். 'குலவித்தை கல்லாமலே உளவாம்' என்பது இச் செய்யுளிற் கண்ட பழமொழி.

**7. புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம் - நலமிக்க
பும்புனல் ஊர பொதுமக்கட்(கு) ஆகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால்.**

(சொ-ள்.) நலமிக்க பூ புனல் ஊர - நன்மை மிகுந்த அழகிய நீர்வளம் நிரம்பிய ஊரனே!, பாம்பின கால் பாம்பறியும் - பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கு இனமாகிய பாம்புகளே அறியுந் தன்மையுடையன. அதுபோல், புலமிக்கவரைப் புலமை தெரிதல் - அறிவிற் சிறந்தவர்களை அறிவினால் தெரிந்துகொள்ளும் திறம், புலம் மிக்கவர்க்கே புலனாம் - (அவர்கள் போன்ற) அறிவிற் சிறந்தவர்களுக்கே விளங்கும், பொதுமக்கட்கு ஆகாது - கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு விளங்காது.

(க-து.) கற்றோர் பெருமையைக் கற்றோர் அறிவார்.

(வி-ம்.) பொது, சிறப்பின்மைக் கருத்தில் வந்தது. பாம்பின : அகரம் ஆறாவதன் பன்மை. 'பாம்பின கால்களைப் பாம்புகளே அறியும்.' இஃது இச்செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**8. நல்லார் நலத்தை உணரின் அவரினும்
நல்லார் உணர்ப பிறருணரார் - நல்ல
மயிலாடு மாமலை வெற்பமற்(று) என்றும்
அயிலாலே போழ்ப அயில்.**

(சொ-ள்.)நல்ல மயில் ஆடும் மாமலை வெற்ப - கண்களுக்கினிய மயில்கள் (தோகையை விரித்து ஓகையொடு) நடமாடும் சிறந்த மலைநாட்டை யுடையவனே!, என்றும் - எக்காலத்தும். அயில் அயிலாலே போழ்ப -இரும்பைக் கூரிய இரும்பினாலேயே பிளப்பர் -

(அதுபோல), நல்லார் நலத்தை உணரின் - கற்றவாறமைந்த நற்குணமுடையோர்களது அறிவின் நன்மையை அறிவதாயின், அவரினும் நல்லார் உணர்ப- அவர்களைவிடக் கல்வி ஒழுக்கங்களில் மிக்க அறிஞர்களே அதனை அறிவார்கள், பிறருணரார் - கல்வி ஒன்றே உடையஒத்தாரும் அவையின்றி இழிந்தாரும் அறியமாட்டார்கள்.

(க-து.) நல்லார் அறிவினை அவரினும்நல்லாரே அறிவர்.

(வி-ம்.) இரும்பினை அதையொத்த கூர்மையற்ற வேறோர் இரும்பு கொண்டு பிளத்த லியலாதாகலின் நல்லார் நலத்தையும் அவரை ஒத்தோரால் அறிந்துகொள்ளக்கூடாது. ஆகவே பிறர் என்பது கல்வி ஒழுக்கம் என்ற இரண்டிலும் ஒன்றே உடையாரும் இரண்டு மின்றி இழிந்தாரு மாவர்.நல்லார் நலத்தை அவரினும் நல்லார் அறிவர்.

'இரும்பை இரும்புகொண்டு துணித்தல் வேண்டும்.' - இஃது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**9. கற்று)அறிந்தார் கண்ட அடக்கம் அறியாதார்
பொச்சாந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பார் - தெற்ற
அறைகல் அருவி அணிமலை நாட!
நிறைகுடம் நீர்தளும்பல் இல்.**

(சொ-ள்.) அறைகல் அருவி அணிமலை நாட - பாறைக் கற்களினின்றும் இழிகின்ற அருவிகளை (மாலையாக) அணிந்த மலைநாட்டை யுடையவனே!, நிறைகுடம் நீர்தளும்பல் இல் - நீர் நிறைந்த குடம் ஆரவாரித் தலைதல் இல்லை, (அதுபோல) கற்று அறிந்தார் கண்ட அடக்கம் - நூல்களைக் கற்று அவைகளின் உண்மைகளை அறிந்தவர்கள் தமது வாழ்வில் அமைத்துக் கண்டனவே அடக்கத்திற்குரிய செயல்களாம். அறியாதார் - கற்றதோடமைந்து நூல் உண்மையையும் அநுபவ உண்மையையும் அறியாதார், பொச்சாந்து தம்மைத் தெற்றப் புகழ்ந்து உரைப்பர் - மறந்து தங்களைத் தெளிவாக வாயாரப் புகழ்ந்து பேசுவர்.

(க-து.) கற்றறிந்தவர்கள் தங்களைப் புகழ்ந்துபேசமாட்டார்கள்.

(வி-ம்.) 'அறியாதார்' என்றதனாலும் உண்மையை ஓராதவர்க்குள்ள மறதி வயப்பட்டு 'பொச்சாந்து புகழ்ந்துரைப்பர்' என்றதனாலும் நூல்களை மட்டும் கற்றுக் குறை குடத்தை ஒத்தனர் என்பது பெறப்பட்டது. முன்னும் ஒருகால் தன்னைப்

புகழ்ந்து கூறி மறதி வயப்பட்டு மீண்டும் மீண்டும் புகழ்ந்து உரைப்பர் என்று உரை கூறினும் ஆம். 'நிறை குடம் நீர்தளும் பல் இல்லை' - இது செய்யுளிற கண்ட பழமொழி.

**10. விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை யில்லார்
கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகந்தா ராகிப்
பதிப்பட வாழ்வார் பழியாய செய்தல்
மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு.**

(சொ-ள்.) விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து - நல்ல நெறிகள் அமைந்த நூல்களை அறிந்து, வேற்றுமையில்லார் - நூல்களின் விதிகளுக்கும் தமது வாழ்விற்கும் வேறுபாடு இல்லாதவர்கள், கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகந்தாராகி - மாறுபட்டு எழுந்தோர்களுடைய நூலின் கொள்கைகளைத் தம் வன்மையால் வென்று, பதிப்பட வாழ்வார் - தலைமைப் பேற்றுற வாழ்கின்ற அறிஞர்கள், பழியாய செய்தல் - இகழ்தற்குரிய செயல்களைச் செய்தல், மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு - திங்களின்கண் இலங்கும் களங்கம் போல் விளங்கித்தோன்றும்.

(க-து.) அறிவுடையோர் மாசுற்ற செயல்களைச் செய்வாராயின் அதுதேசுற்றுத் தோன்றும்.

(வி-ம்.) மதிப்புறம், புறம் : ஏழனுருபு. மதியின் புறத்தில் ஊர்கோளென வளைந்து விளங்கித் தோன்றும் களங்கம் போல அறிவுடையோர் செய்த பழியாயின அவரைச் சூழ்ந்து நின்று விளங்கும் என்று பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். இதற்கு மதிப்புறம், மதியின் ஓரம் என்று பொருள் கொள்க. 'மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு' - இஃது இச்செய்யுளின்கண் எடுத்தாண்ட பழமொழி.

2.கல்லாதார்

**11. கற்றானும் கற்றார்வாய்க் கேட்டானும் இல்லாதார்
தெற்ற உணரார் பொருள்களை - ஏற்றேல்
அறிவில்லான் மெய்தலைப் பாடு பிறிதில்லை
நாவல்கீழ்ப் பெற்ற கனி.**

(சொ-ள்.) கற்றானும் கற்றார் வாய்க் கேட்டானும் - நூல்களைத் தாமே கற்றாயினும் கற்றவர்களிடம் கேட்டாயினும், இல்லாதார் - கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள், தெற்ற உணரார்

பொருள்களை - பொருள்களின் உண்மையைத் தெளிவாக அறியார்கள், அறிவில்லான் மெய்தலைப் பாடு - கல்வி கேள்விகளின் அறிவு இல்லாதான் உண்மைப் பொருள்களை ஒருகால் அறிதல், ஏற்றேல் - எத்தன்மைத் தெனில், நாவல்கீழ் பெற்ற கனி - நாவல் மரத்தின் அடியில் தானே விழுந்த கனியைப் போல்வதன்றி, பிறிதில்லை -கல்வி கேள்விகளுள் எதுவும் காரணமாக இல்லை.

(க-து.) கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் உண்மைப் பொருள்களை அறியமாட்டார்கள்.

(வி-ம்.) 'கற்றானும், கேட்டானும்' என்ற இடங்களில் ஆயினும் என்பது ஆனும் எனக் குறைந்து நின்றது. கல்வி கேள்விகளில்லாதவன் உண்மைப் பொருள்களை அறிதல் அருமை என்பதற்கு, 'நாவல்கீழ்ப் பெற்ற கனி' என்பது உவமையாகக் கூறப்பட்டது. திருவள்ளுவனாரும் 'தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால்' என்று அறிதல் அருமையை விளக்கினார். 'நாவல்கீழ்ப் பெற்ற கனி' என்பது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**12. கல்லாதான் கண்டகழிநுட்பம் கற்றார்முன்
சொல்லுங்கால் சோர்வு படுதலால் - நல்லாய்
வினாமுந் துறாத உரையில்லை இல்லை
கனாமுந் துறாத வினை.**

(சொ-ள்.) நல்லாய் - நற்குணம் உடைய பெண்ணே!, கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் - நூல்களைக் கல்லாதவன் அறிந்த மிக்க நுண்பொருள், கற்றார் முன் சொல்லுங்கால் சோர்வு படுதலால் - நூல்களைக் கற்றார் முன்பு சொல்லும்பொழுது அப்பொருள் வலியிழத்தலால், வினா முந்துறாத உரையில்லை - வினாவானது முற்பட்டுத் தோன்றாத விடையில்லை; கனா முந்துறாதவினை இல்லை - கனாவானது முற்பட்டு நடவாத செயலும் இல்லை. (கல்வியின்றி விளங்கும் நுண்பொருளும்இல்லை.)

(க-து.) கல்லாதான் கண்ட நுண்பொருள்விளங்குதல் இல்லை.

(வி-ம்.) நூலறிவு இன்மையின் ஆராய்ந்தறிந்த பொருள் இல்லையென்பார், 'கண்ட கழி நுட்பம்' என்றார். கழி நுட்பம் என்பதற்குக் கல்லாதான் மிகுந்த நுண்பொருளாகத் தான் நினைந்திருக்கின்ற கழிநுட்பம் என்று உரைக்கூறினும் அமையும். குறித்த பொருளை மறைத்து வேறு பொருள்களைக்கிளத்தலின

இறுதி இரண்டடிகளும் ஒட்டு அணியின்பாற் பட்டதாகும். 'வினா முந்துறாத விடையில்லை,' 'கனா முந்துறாத வினையில்லை' - இவ்விரண்டும் இச் செய்யுளின் கண்ட பழமொழிகள்.

**13. கல்லாதான் கண்டகழிநுட்பம் காட்டரிதால்
நல்லேம்யாம் என்றொருவன் நன்கு மதித்தலென்
சொல்லால் வணக்கி வெகுண்டு அடு கிற்பார்க்கும்
சொல்லாக்கால் சொல்லுவது இல்.**

(சொ-ள்.) கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் - நூல்களைக் கல்லாதவன் தான் நுண்மையுற அறிந்ததாக நினைக்கும் மிக்க நுண்பொருளை, காட்டரிதால் - பிறருக்கு விளங்கும்படி எடுத்துக்காட்டுதல் இயலாது. (ஆனபின்), ஒருவன் - கல்வியும் சொல்வன்மையும் இல்லாத ஒருவன், நல்லேம் யாம் என்று நன்கு மதித்தல் என் - நல்ல பொருள் விளக்கம் உடையேம் என்று தன்னைத் தானே மிகப் பாராட்டுதல் எக்காரணம் பற்றி?, சொல்லால் வணக்கி வெகுண்டு அடுகிற்பார்க்கும் - தமது சொற்களால் தவத்திற்குப் பகையாயினாரைப் பணியச்செய்து, பணியாராயின் சினந்து கொல்லுகின்ற முனிவர்களுக்கும், சொல்லாக்கால் - தாங் கருதியதை எடுத்துச்சொல்ல முடியாத விடத்து, சொல்லுவது இல் - தவத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட ஆற்றல்கள் இலவாம்.

(க-து.) கற்றார்க்குச் சொல்வன்மை இன்றியமையாது வேண்டப்படும் பொருள்.

(வி-ம்.) 'ஒன்னார்த் தெறலும்' என்றபடி தீயோரை வணக்குதல், வெகுண்டு அடுதல் முதலியன தவஞ்செய்வார் தம் சொல்லாற்றலால் நிகழ்த்துவன. சொல்வன்மையில்லாராயின், தவத்தினது ஆற்றலாகிய சாபஅருள் அவருக்கு இல்லை யென்பதாம். 'முற்றத்துறந்த முனிவர்கட்கும் சொற்றிறம் வேண்டும்' இஃது இச்செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**14. கல்வியான் ஆய கழிநுட்பம் கல்லார்முன்
சொல்லிய நல்லவுந் தீயவாம் - எல்லாம்
இவர்வரை நாட! தமரையில் லார்க்கு
நகரமும் காடுபோன் றாங்கு.**

(சொ-ள்.) எல்லாம் இவர் வரை நாட - எல்லாப் பொருள்களாலும் விரும்பப்படும் மலைநாட்டை உடையவனே!, தமரை இல்லார்க்கு - (முன்னர்ப் பெற்றிருந்து பின்னர்) உறவினரை இல்லார்க்கு, நகரமும் காடு போன்றாங்கு - நகரமும் காட்டை ஒத்துத் துன்பம் பயத்தல்போல, கல்வியான் ஆய கழி நுட்பம் - நூல்களைக் கற்றதனாலாய மிக்க நுண்பொருள்களுள், கல்லார் முன் சொல்லிய நல்லவும் தீயவாம் - நூல்களைக் கல்லார் முன்பு கூறிய நல்லனவும் பொருளற்றனவாகத் தீயவாய் முடியும்.

(க-து.) கற்றார், கல்லார் அவையின்கண்சிறந்த பொருள்களைக் கூறாதிருக்கக்கடவர்.

(வி-ம்.) தீயவாய் முடிதலாவது நுண்பொருள்கள் உள்ளன, அவையிலவாய் முடிதல். ஆசிரியர் வள்ளுவனாரும்,

'அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால்தங்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்'

என்று பயனற்றொழியு மென்பதையே குறித்தார். 'தமரையில்லார்க்கு நகரமும் காடு போன்றாங்கு' என்பது இச்செய்யுளின் கண்ட பழமொழி.

**15. கல்லா தவரிடைக்கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத(து) இல்லை ஒருவற்கு - நல்லாய்
இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை இல்லை
ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.**

(சொ-ள்.) நல்லாய் - நற்குணமுடைய பெண்ணே!, இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவு இல்லை - தத்தம் நிலைக்கு ஆண் வண்டுகள் பின் செல்லாநின்ற வாள்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே!, வித்தகர் - அறிஞர், கேட்பாரை நாடி - தாம் கூறும் பொருள்களைக் கேட்கத்தக்காரைத் தேடி, கிளக்கப்படும் பொருட்கண் வேட்கை உரைப்பர் - தம்மால் கூறப்படும் பொருளிடத்து அவர்களுக்கு விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து சொல்லுவார்கள், அவை தோற்பன கொண்டு புகார்-அவையின்கண் தோல்வியடைதற்குரியனவற்றைக் கொண்டு போகார்.

(க-து.) கற்றார் அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுவர்.

(வி-ம்.) 'நாடி' என்றதனால் அறிவாரைத் தேடி உரைத்தல் வித்தகர்க்கு இயல்பு என்பது பெறப்பட்டது. கேட்பாரையும் கிளக்கப்படும் பொருட்கண் வேட்கையையும் அறிந்து கூறுதலின் வித்தகர் என்றார். தோற்பன - அவையிலுள்ளார் விரும்பாத பொருள்கள். தாம் விரும்பியவாறு, அப்பொருள்களை அவையிலுள்ளார் விரும்பாமையின் தோற்பதற்குரிய ஆயின

என்றலின், ஒழுக்கத்தினும் இழுக்கத்தினும் உயர்வு இழிவு இல்லை என்றார். (1). 'இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை' (2) 'ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு இல்லை' - இவை இச் செய்யுளின் கண்ட பழமொழிகள்.

**16. கற்று)ஆற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார்
சொல்தாற்றுக் கொண்டு சுனைத்து எழுதல் - எற்றெனின்
தானும் நடவான் முடவன் பிடிப்பு)ஊணி
யானையோடு ஆடல் உறவு.**

(சொ-ள்.) கல்லாதார் - அறியாதவர்கள், கற்று ஆற்றுவாரைக் கறுப்பித்து - நூல்களைக் கற்று (அவைகளிற் கூறியபடி) செயலிற் செய்வாரைக் கோபமுட்டி, சொல்தாற்றுக் கொண்டு சுனைத்து எழுதல் - சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு (மன எழுச்சியால் அவரோடு மாறுகொண்டு) மிக்கு எழுதல், எற்று எனின் - எத்தன்மைத்தெனின், தானும் நடவான் முடவன் - தானும் நடக்கமுடியாதவனாகிய காறகூழையன், பிடிப்பு ஊணி - ஊன்றுகோலை ஊன்றி, யானையோடு ஆடல் உறவு -யானையோடு விளையாடல் உறுதலோடு ஒக்கும்.

(க-து.) கல்லார் கற்றாரோடு வாதஞ்செய்யின் அவமானம் அடைவர்.

(வி-ம்.) முடவன் உயிர் இழப்பான், கல்லார் அவமானம் அடைவர். தாற்றுதல் - கொழித்தல், 'தாற்றுதல்' என்பது தாத்தல் என வழக்கில் வழங்கிவருகிறது. பிடிப்பு ஊணி - பற்றுக்கோடாக ஊன்றப்படுவது. (ஊன்றுகோல்) ஊன்றப்படுவது - ஊணி. இதுவழக்கில் ஊறுதல் என்று வழங்கப்படுகிறது.

'முடவன் பிடிப்பு ஊணி யானையோடாடல் உறவு -' இஃது இச் செய்யுளிற் கண்ட பழமொழி.

3.அவையறிதல்

**17. கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை அறிந்துரைப்பர் வித்தகர் - வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய்! தோற்பன
கொண்டு புகாரர் அவை.**

(சொ-ள்.) வேட்கையால் வண்டு வழிபடரும் வாள் கண்ணாய் - (காம) விருப்பினால் (கண்களைப்பெடை வண்டுகள் எனக் கருதி) ஆண் வண்டுகள் பின் செல்லாநின்ற வாள்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே!, வித்தகர் - அறிஞர், கேட்பாரை நாடி - தாம் கூறும் பொருள்களைக் கேட்கத்தக்காரைத் தேடி, கிளக்கப்படும் பொருட்கண் வேட்கை உரைப்பர் - தம்மால் கூறப்படும் பொருளிடத்து அவர்களுக்கு விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து சொல்லுவார்கள், அவை தோற்பன கொண்டு புகார்-அவையின்கண் தோல்வியடைதற்குரியனவற்றைக் கொண்டு போகார்.

(க-து.) கற்றார் அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுவர்.

(வி-ம்.) 'நாடி' என்றதனால் அறிவாரைத் தேடி உரைத்தல் வித்தகர்க்கு இயல்பு என்பது பெறப்பட்டது. கேட்பாரையும் கிளக்கப்படும் பொருட்கண் வேட்கையையும் அறிந்து கூறுதலின் வித்தகர் என்றார். தோற்பன - அவையிலுள்ளார் விரும்பாத பொருள்கள். தாம் விரும்பியவாறு, அப்பொருள்களை அவையிலுள்ளார் விரும்பாமையின் தோற்பதற்குரிய ஆயின.

18. ஒருவர் உரைப்ப உரைத்தால் அதுகொண்டு
இருவரா வாரும் எதிர்மொழியல் பாலா
பெருவரை நாட! சிறிதேனும் இன்னா(து)
இருவர் உடன்ஆடல் நாய்.

(சொ-ள்.) பெரு வரை நாட - பெரிய மலைநாட்டை உடையவனே!, இருவர் நாய் உடன் ஆடல் - (ஒரே காலத்தில்) இருவரும் ஒரு நாயைக்கொண்டு வேட்டை ஆடுதல், சிறிதேனும் - சிறிது காலமாயினும், இன்னாது - இனியது ஆகாது. (அதுபோல), ஒருவர் உரைப்ப - மாறுபடுவோர் இருவருள் ஒருவர் இப்பொருள் இத் தன்மைத்தென்று கூற, உரைத்தால் - மற்றொருவரும் இத் தன்மைத்தென்று கூறினால், அதுகொண்டு - அப்பொருளைக்கொண்டு, இருவர் ஆவாரும் எதிர் மொழியல் - மாறுபடுவோர் இருவரும் (ஒரே காலத்தில்) வாதஞ்செய்தால், பாலா - தகுதியுடையதாகுமா? ஆகாது.

(க-து.) வாதம் செய்வோர் ஒருவரின் ஒருவராகப் பேசுதல்வேண்டும்.

ஒருவரின் ஒருவராகக் கூறினாலன்றி அவர்கள் கொண்ட கருத்தை நிலைபெறச்செய்ய முடியாது.

'சிறிதேனும் இன்னாது இருவர் உடன் ஆடல் நாய்' - இஃது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

19. துன்னி இருவர் தொடங்கிய மாற்றத்தில்
பின்னை உரைக்கப் படற்பாலான் - முன்னி
மொழிந்தால் மொழியறியான் கூறல் முழந்தாள்
கிழிந்தானை மூக்குப் பொதிவு.

(சொ-ள்.) இருவர் துன்னி தொடங்கியமாற்றத்தில் - வினவுவானும் விடை
கொடுப்பானுமாகிய இருவரும் கூடிச் சொல்லத் தொடங்கிய வார்த்தையின்கண், பின்னை
உரைக்கப்படற் பாலான் - பின்னாக விடைகூறத் தக்கவன், முன்னி மொழிந்தால் -
வினாவறியாது முற்பட்டு ஒன்றனைக் கூறினால், மொழியறியான் - விடை
கூறுதலறியாதவனாய் முடியும், கூறல் - வினாவிற்கு முன்னர் விடைகூறுதல்,
முழந்தாள் கிழிந்தானை மூக்குப் பொதிவு - முந்தாள் கிழிந்துபுண்பட்டவனை அஃது
அறியாது மூக்கை இழைகொண்டு கட்டுவதோடுஓக்கும்.

(சு-து.) வினாவறிந்து விடை கூறுதல் வேண்டும்.

(வி-ம்.) முழந்தாள் கிழிந்தமை அறியாது மூக்கை இழைகொண்டு மூடியதுபோன்று
வினாவின் தன்மையறியாது விடை கூறுதல் ஆகும். 'முழந்தாள் கிழிந்தானை மூக்குப்
பொதிவு' - இஃது இச் செய்யுளின் கண்ட பழமொழி.

**20. கல்லாதும் கேளாதும் கற்றார் அவைநடுவண்
சொல்ஆடு வாரையும் அஞ்சற்பாற்று - எல்அருவி
பாய்வரை நாட! பரிசுஅழிந் தாரோடு
தேவரும் ஆற்றல் இலர்.**

(சொ-ள்.) எல் அருவி பாய்வரை நாட - விளங்கிய அருவிகள் பாயும் மலை நாடனே!, பரிசு அழிந்தாரோடு - பண்பு இல்லாதவர்களோடு, தேவரும் ஆற்றல் இலர் - தேவர்களும் ஒருசொல் கூறுதற்குக்கூட வலிமை யில்லாதவர்களாய் முடிவர். ஆகையால் கல்லாதும் கேளாதும் கற்றார் அவை நடுவண் சொல் ஆடுவாரையும் - நூல்களைக் கல்லாதும், கற்றாரிடம் கேளாதும் அறிஞர்களது அவையிடைச் சிலசொல் சொல்லுத லுடையாரையும், அஞ்சற்

பாற்று - (இவரோடு வாதாடின் நாம் தோற்போம் என்றெண்ணி) அஞ்சம் தகுதியைஉடையது.

(க-து.) கற்றார் கல்லாரோடு வாதாடுதல்கூடாது.

(வி-ம்.) பரிசு - பண்பு : அஃதாவது நற்பண்பு. தேவரும் கயவரும் தம்மை நியமிப்பாரின்றி விரும்பியவாறு செய்தொழுகுதலின் ஒப்பாராயினும், நன்மை தீமை அறியாராகிய கயவரின் அறிவாராகிய தேவர் இழிந்தவராதலின், கயவரோடு ஒருசொல் கூறுதற்குக்கூட ஆற்றல் இல்லாது போயினர். குறிப்பால் இகழ்ந்தவாறு. சொல்லாடுவாரையும் என்ற உம்மையால் கல்லாரையும், கேளாரையும் காண்டற்கும் அஞ்சவேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது. 'பரிசுஅழிந்தாரோடு தேவரும் ஆற்றல் இலர்' - இஃது இச் செய்யுளின் கண்ட பழமொழி.

**21. அகலம் உடைய அறி(வு)உடையார் நாப்பண்
புகலறியார் புக்கவர் தாமே - இகலினால்
வீண்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் அதுவன்றோ
பாண்சேரிப் பல்கிளக்கும் ஆறு.**

(சொ-ள்.) அகலம் உடைய அறிவு உடையார் நாப்பண் - கல்வி கேள்விகளில் விரிவு உடைய இயற்கை அறிவினார் இடையில், புகல் அறியார் - நுழைதற்குத் தகுதியற்ற கயவர்கள், புக்கு - புகுந்து, அவர் தாமே இகலினால் வீண் சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் - (தம் சொற்களை யாரும் விடும்பாமல் இருக்கவும்) தாமே மாறுபாட்டினால் வீணான பயனற்றவற்றைக் கூறுதல், பாண்சேரிபற்கிளக்கும் ஆறு அது அன்றோ - பாணர்கள் தெருவில் ஒருவன் வாய்திறந்து பாடுவதைப்போல அஃது ஆகும்அல்லவா!

(க-து.) கற்றாரிடைக் கல்லார் வீண்வார்த்தைகளைப் பேசாதொழிதல் வேண்டும்.

(வி-ம்.) பல்கிளத்தல் - வாய்திறந்து பாடுதல், அவர் இழிவு தோன்றப் பல்கிளத்தல் என்றார். 'பாண் சேரிப் பற்கிளக்கும் ஆறு' - இஃது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**22. மானமும் நாணும் அறியார் மதிமயங்கி
ஞானம் அறிவார் இடைப்புக்குத் தாமிருந்து
ஞானம் வினாய் உரைத்தல், நகையாகும்
யானைப்பல் காண்பான் புகல்.**

(சொ-ள்.) மானமும் நாணும் அறியார் - கல்லார் தம் மானமும் நாணும் அழிதலை அறியாராய், மதிமயங்கி - புத்தி மயக்கத்தை யடைந்து, ஞானம் அறிவார் இடைப்புக்கு - பல நூல்களையும் அறிவார் நடுவிற்புகுந்து, தாமிருந்து - அவர்களை ஒப்பத் தாமும் இருந்து, ஞானம் வினாய் உரைத்தல் - நூல்களை வினாவி உரைக்கப்புகுதல், யானை பல் காண்பான் புகல் - யானையைப் பல்பிடித்துப் பார்க்கப் புகுதல் போல், நகையாகும் - யாவர்க்கும் நகைதருஞ்செயலாகும்.

(க-து.) கற்றார் அறிவின் திறனைக் கல்லார் அறிய முயலுதல் நகைப்பிற் கிடனாம்.

(வி-ம்.) மானம் - தந்நிலையிற்றாழாமையும் தாழ்வு வந்துழி வாழாமையுமாம். நாணம் - தமக்கு ஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையராந்தன்மை. ஞானம் - வீடுபயக்கும் உணர்வு - அவ்வுணர்வை நூல்கள் தருதலின் நூல்களுக்காயிற்று. ஞானம் : ஆகுபெயர். மதிமயங்கி எனவே ஞானம் அறியார் இடைப்புக்குதலே அவர்க்கு இயல்பு என்பதாம். ஞானம் வினாவி உரைத்தலோடு அமையாது அவரோடு ஒப்ப விற்றிருந்த செய்கை நகைப்பிற்கிடனாயிற்று. 'யானைப் பல் காண்பான் புகல்' என்பதும் ஒரு பாடம். 'புகல்' என்று கூறுதலிற் பொருட்சிறப்பு ஒன்று மின்மையின் 'புகல்' (புகுவதனோடொக்கும்) என்பதே பாடமாகக் கொள்ளப்பட்டது. 'யானைப்பல் காண்பான் புகல்' - இஃது இச்செய்யுளின் கண்ட பழமொழி.

**23. அல்லவையுள் தோன்றி அலஅலைத்து வாழ்பவர்
நல்லவையுள் புக்கிருந்து நாவடங்கக் - கல்வி
அளவிறந்து மிக்கார் அறி(வு) எள்ளிக் கூறல்
மிள(கு) உளு உண்பான் புகல்.**

(சொ-ள்.) அல்லவையுள் தோன்றி அல அலைத்து வாழ்பவர் - கல்வியறிவு இல்லாதார் அவையுள் முற்பட்டு (நல்லன) அல்லவற்றைக் கூறி (புல்லரை) வென்று வாழ்பவர், நல்லவையுள் புக்கிருந்து - கல்வியறிவு உடையார் அவையுள் தானே புகுந்து, நாவடங்க கல்வி அளவு இறந்து மிக்கார் அறிவு - பிறர் நாவடங்கும்படி கல்வியில் எல்லையின்றி அறிந்த அறிவுடையோர் அறிவினை, எள்ளிக்கூறல் - இகழ்ந்து கூறுதல், மிளகு உளுஉண்பான் புகல் - (சிறந்த உணவுகள் இருக்க) மிளகின் உளுவை (உண்ணப் புகுவதனோடு ஒக்கும்).

(க-து.) கல்லார் கற்றாரை இகழ்ந்து கூறின் தீமையைஅடைவர்.

(வி-ம்.) அல்லவையை அலைத்து வாழ்ந்த அத்துணிபு கொண்டு - நல்லவையையும் அலைத்து வாழ எண்ணுவராயின் மிளகின் உளுவை உண்டவன் அடையும் பயனை அடைவர்.
மிளகு, சாதிக்காய், ஏலக்காய் முதலியவற்றில் உள்ள உளுவைஉண்டவர் பிழைத்தல் அரிதென்பர்.

'மிளகு உளு உண்பான் புகல்' என்பது இச் செய்யுளில் வந்த பழமொழி.

**24. நல்லவை கண்டக்கால் நாச்சுருட்டி நன்றுணராப்
புல்லவையுள் தம்மைப் புகழ்ந்துரைத்தல் - புல்லார்
புடைத்தறுகண் அஞ்சுவான் இல்லுள்வில் லேற்றி
இடைக்கலத்து எய்து விடல்.**

(சொ-ள்.) நல்லவை கண்டக்கால் நா சுருட்டி - கல்லார் கல்வி அறிவுடையோர் அவையைக் கண்ணுறுவராயின் தமது நாவினை மடக்கி, நன்றுணராப் புல்லவையுள் - நன்மை தீமை இன்ன தென்றறியாத புல்லர்கள் வாழும் அவையின்கண், தம்மைப் புகழ்ந்து உரைத்தல் - தம்மைத் தாமே இல்லன கூறிப் புகழ்ந்துரைத்தல், புல்லார் புடை தறுகண் அஞ்சுவான் - பகைவரிடத்துள்ள அஞ்சாமையைக் கண்டு பின்வாங்குகின்றவன், இல் உள் வில் ஏற்றி - வீட்டின் உள்ளே வில்லின்கண் அம்பை ஏற்றி, இடைக்கலத்து எய்து விடல் - கருங்கலங்களிடையே எய்வதனோடு ஒக்கும்.

(க-து.) கல்லார் தம்மினத்தாரிடையே தம்மைப் புகழ்ந்து கொள்வர்.

(வி-ம்.) நாச்சுருட்டி எனவே அவர்நாநீளம் உடையார் என்பது பெறப்பட்டது.

புல்லார் - பகைவர், தம்மைச் சேராதவர் என்பது பொருள். புல்லுதல் - தழுவுதல், தம்மைத் தழுவுதல். புல்லார் - தம்மைத் தழுவுதல் இல்லாதோர், பகைவர். 'இல்லுள் வில்லேற்றி இடைக்கலத்து எய்து விடல்' - இஃது இச்செய்யுளின் கண்ட பழமொழி.

25. நடலை இலராகி நன்று உணரார் ஆய
முடலை முழுமக்கள் மொய்கொள் அவையுள்
உடலா ஒருவற்கு உறுதி யுரைத்தல்
கடலுளால் மாவடித் தற்று.

(சொ-ள்.) நடலை இலராகி நன்று உணரார் ஆய முடலை முழுமக்கள் - மனத்தின்கண் கவலை யிலராய் நன்மை தீமை அறியாதவராகிய மனவலியுள்ள கயவர்கள், மொய்கொள் அவையுள் - நெருங்கியுள்ள அவையில், உடலா ஒருவற்கு - அலைத்து வாழ்கின்ற கயவன் ஒருவனுக்கு, உறுதி உரைத்தல் - உயிர்க்குப் பயன்தரத் தக்கனவற்றைக் கூறுதல், கடலுள் மாவடித்தற்று - கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற் போலும்.

(க-து.) கயவற்கு உறுதிப்பொருள்களைக்கூறுதலாகாது.

(வி-ம்.) கன்னெஞ்சம் உடையார் என்பார் முடலை முழு மக்கள் என்றார். அவர் இழிவு தோன்ற 'மொய்கொள் அவை' என்றார். அவருக் குரைத்த உறுதிகள் யாவும் கமருள் உகுத்த அமுது எனப் பயன்படாது ஒழியும் என்பதாம். ஆல் : அசை. 'கடலுளால் மாவடித் தற்று' - இஃது இச்செய்யுளிற் கண்ட பழமொழி.